

C_2022266FI.01001602.xml

11.7.2022

FI

Euroopan unionin virallinen lehti

C 266/16

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka F?városi Törvényszék (Unkari) on esittänyt 3.5.2022 – A.T.S. 2003 Vagyonvédelmi és Szolgáltató Zrt. (selvitystilassa) v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Asia C-289/22)

(2022/C 266/20)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

F?városi Törvényszék

Pääasian asianosaiset

Kantaja: A.T.S. 2003 Vagyonvédelmi és Szolgáltató Zrt. (selvitystilassa)

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Ennakkoratkaisukysymykset

1)

Onko arvonlisäverodirektiivin (1) 167 artiklaa, 168 artiklan a alakohtaa ja 178 artiklan a alakohtaa tulkittava siten, että kun veroviranomaiset toteavat, että jokin palveluketjun jäsenistä on rikkonut erityissääntöjä, jotka koskevat palvelujen tarjoamista, josta on sovittu verovelvollisen kanssa tehdyssä sopimuksessa tai ketjun jäsenten välisessä sopimuksessa, tai muita oikeussääntöjä, tällainen sääntöjenvastaisuus on sellaisenaan objektiivisena tekijänä riittävä todiste veronkierron olemassaolosta, vaikka ketjun jäsenten toiminta on kaikilta muilta osin laillista, vai onko viranomaisilla myös tässä tapauksessa velvollisuus osoittaa, mistä veronkierto tosiasiallisesti koostuu, mikä ketjun jäsenistä on syylistynyt siihen ja miten? Jos tältä osin todetaan sääntöjenvastaisuus, onko veroviranomaisen tarkistettava syy-yhteys verovelvollisen vähennysoikeuden ja kyseistä taloudellista toimintaa koskevien lakisääteisten veloitteiden rikkomisen välillä, ja evättävä kyseiseltä arvonlisäverovelvolliselta arvonlisäveron vähennysoikeus vain, jos tällaisen syy-yhteyden olemassaolo näytetään toteen?

2)

Kun otetaan huomioon arvonlisädirektiivin edellä mainitut artiklat, Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 47 artiklassa tarkoitettu oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, joka on tunnustettu yleisenä oikeusperiaatteena, ja

suhteellisuusperiaate ja oikeusvarmuusperiaate, voidaanko verovelvollisen katsoa sille kuuluvan yleisen tarkistusvelvollisuuden osalta olevan velvollinen varmistautumaan siitä, että palveluntarjoajat, jotka sijoittuvat palveluketjun aikaisempaan vaiheeseen, ovat noudattaneet velvollisuuksia, joita niille on asetettu erityisissä oikeussäännöissä, joilla säännellään laskutetun palvelusuorituksen täyttämistä, ja täyttäneet ne edellytykset, joita niihin sovelletaan niiden toiminnan lainmukaisen harjoittamisen osalta? Jos vastaus kysymykseen on myöntävä, onko verovelvollisella tämä velvollisuus koko oikeussuhteen ajan vai, jos näin ei ole, kuinka usein sen on täytettävä se?

3)

Onko arvonlisäverodirektiivin 167 artiklaa, 168 artiklan a alakohtaa ja 178 artiklaa tulkittava siten, että verovelvollinen, joka havaitsee ketjun aikaisemman vaiheen palveluntarjoajan syyllistyneen sääntöjenvastaisuuteen, on tässä tapauksessa velvollinen olemaan käyttämättä oikeuttaan vähentää ostoihin sisältyvä arvonlisävero, tai se muuten syyllistyy veronkiertoon?

4)

Onko arvonlisäverodirektiivin edellä mainittuja artikloja oikeusvarmuusperiaatteen ja verotuksen neutraalisuuden periaatteen mukaisesti tulkittava siten, että veroviranomaiset eivät tutkiessaan ja määrittäessään sitä, liittyykö ketjuun veronkiertoa, määrittäessään asian kannalta merkityksellisiä tosiseikkoja ja arvioidessaan niihin liittyvää näyttöä voi jättää ottamatta huomioon erityisiä oikeussääntöjä, joilla säännellään laskutetun palvelusuorituksen täyttämistä, muun muassa sääntöjä, joita sovelletaan sopimuspuolten oikeuksiin ja velvollisuuksiin?

5)

Ovatko arvonlisäverodirektiivin edellä mainitut artiklat, perusoikeuskirjan 47 artiklassa tarkoitettu oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, joka on tunnustettu yleisenä oikeusperiaatteena, ja oikeusvarmuusperiaate esteenä hallintokäytännölle, joka perustuu näkemykseen siitä, että sellaisen tarkastuksen yhteydessä, joka koskee vähennysoikeutta, joka perustuu palvelusuorituksena toteutettuun liiketoimeen, se, onko kyseinen liiketoimi todellinen, mikä osoitetaan laskuilla, sopimuksilla ja muilla kirjanpitoon kuuluvilla asiakirjoilla, voidaan kumota toteamuksilla, joita tutkintaviranomainen tekee tutkinnan yhteydessä, tutkinnan kohteena olevien henkilöiden lausuntojen perusteella sekä vuokratyöntekijöiden sellaisten lausuntojen perusteella, jotka koskevat näiden näkemystä työsuhteestaan, siitä, miten he oikeudellisesti luokittelevat työsuhteensa ja henkilöstä, jonka he katsovat olevan se henkilö, joka käyttää heihin nähden työnantajalle kuuluvia oikeuksia?

6)

Ovatko direktiivin edellä mainitut artiklat ja perusoikeuskirjan 47 artiklassa tarkoitettu oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, joka on tunnustettu yleisenä oikeusperiaatteena, ja oikeusvarmuusperiaate sovitettavissa yhteen sellaisen hallintokäytännön kanssa, joka perustuu yhtäältä siihen, että oikeuden väärinkäytöksi luokitellaan se, että verovelvollinen harjoittaa taloudellista toimintaansa sellaisessa muodossa, joka mahdollistaa sen, että se voi parhaiten vähentää kustannuksiaan, ja toisaalta siihen, että veroviranomainen tällä perusteella käyttää oikeutta luokitella sopimuksia uudelleen siten, että sopimuksia syntyy sellaisten sopimuspuolten välille, joiden välillä niitä ei aikaisemmin ollut?

(1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).